

Martin Gbelec, nový český supertalent

Martin Gbelec
 Majster Európy MiniGP 2012
 Narodený: 26. 8. 2000
 Výška / hmotnosť: 147 cm / 40 kg
 Hobby: Capoeira (bojový tanec)
 Oblúbené jedlo: cestoviny s mäsom od mamy
 Oblúbený nápoj: kofola
 Oblúbený pretekár: Valentino Rossi

Trinásťročný český motocyklový pretekár Martin Gbelec sa stal vlni majstrom Európy v kategórii MiniGP. Tento rok sme ho dvakrát videli na minibikovej trati v Dunajskej Strede v rámci domáceho šampionátu a pri pohľade na jeho jazdu muselo byť každému zrejmé, že naši západní susedia sa o budúcnosť cestného športu báť nemusia...

Za súčasným Martinovým postupom nahor stojí aj osobnosť Marka Morávka, dvojnásobného majstra ČSFR v triede 250 ccm z rokov 1990 a 1991, ktorého si slovenskí fanúšikovia iste dobre pamätajú aj z úspešných štartov na Slovensku. Mimoriadne sympatický chalan si počas uplynulého víkend v Slovakia Ringu vyskúšal, aké je to jazdiť preteky na „dospelom“ motocykli kategórie Moto3. Ten mu poskytol tím Moto FGR, ktorý má skúsenosti zo svetového šampionátu. A nebola to len nejaká opatrná skúšobná jazda, veď Martin doslova ovládol oboje pretekov Alpsko-jadranského šampionátu! Nedalo nám nevyspovedať ho a aj vám tak priblížiť doterajšiu cestu tohto výnimočného talentu a spýtať sa aj na niečo zo súčasnosti či jeho cieľov pre ďalšie obdobie.

Martin, aká bola tvoja cesta k motocyklovým pretekom?

Raz sme sa s otcom boli pozrieť do Brna na preteky minibikov, mne sa to veľmi páčilo, a tak som k svojim štvrtým narodeninám dostal od dedka minibike a začal som na tom jazdiť. My sme celá rodina motoristicky založená, pradedko jazdil preteky Formule 3, dedko mu robil mechanika...

Kedy si stál na štarte svojich prvých pretekov?

To bolo v roku 2005.

Vlani si sa stal majstrom Európy v kategórii MiniGP, čo už o tebe vieme, ale môžeš nám spomenúť aj ďalšie úspechy, ktoré predchádzali tomu vlnajšiemu titulu?

V roku 2006 som vyhral Majstrovstvá ČR minibikov, to som si zopakoval aj v roku 2007, pričom som na jednom podujatí ME skončil na treťom mieste.

„Dospelý“ motocykel kategórie Moto3 je pre teba

celkom nová skúsenosť, aké rozdiely ťa najviac prekvapili?

Najviac? Najviac ma prekvapilo, keď som v Mýte presadol späť na malú motorku. Prekvapilo ma, ako je to strašne nízke.

Ale snáď ťa prekvapil aj výkon stroja Moto3...

Vlastne ani nie, očakával som to a doslova mi to sadlo...

Vedel by si si teda predstaviť svoju budúcnosť v tejto triede?

Veru áno...

Rovnako je to pre teba prvá skúsenosť s veľkým

okruhom, v čom vidíš najväčšie rozdiely?

Predovšetkým tu nie sú také utiahnuté zákruty a s touto veľkou motorkou sa cez ne oveľa lepšie prechádza. Najprv som tú motorku skúšal na minibikovej trati vo Vysokom Mýte, kde sú predsa len príliš ostré zákruty a tu je to teda pochopiteľne oveľa lepšie.

Aké sú tvoje najbližšie ciele?

Teraz sa hlásim do výberového kempu do Red Bull Rookies Cupu, cieľom je teda prebojovať sa pre rok 2013 do tohto seriálu. Som veľmi vďačný páňovi Felgrovovi za to, že mi umožnil jazdiť na motocykli Moto FGR, je to pre mňa veľmi dôležitá skúsenosť pre možnosť prebojovať sa do Red Bullu.

A čo plány do vzdialenej budúcnosti?

Určite by som sa chcel dostať minimálne do Majstrovstiev sveta triedy Moto3.

A ako hodnotíš uplynulý víkend na Slovakia Ringu?

Celý víkend bol jednoducho úžasný. Počnúc tým, že som vôbec dostal dôveru a šancu jazdiť na motocykli úrovne MS Moto3, celá práca tímu prebiehala v skvelej atmosfére a ja som sa snažil sa zlepšiť pri každom výjazde, čo sa ma darilo. Skvelé bolo aj to, že motocykel bol vybavený kompletnou telemetriou, ktorej výsledky sme stále analyzovali a ja som dostával na každý tréning novú úlohu v čom sa zlepšiť. Časy sa neustále zlepšovali, situáciu som mal úplne pod kontrolou a nepúšťal som sa do žiadnych veľkých dobrodružstiev, ku ktorým mi chyba viac istoty v podobe ďalších najjazdených kilometrov. Na sobotňajšie ani nedeľné preteky sme už nevy-mýšľali nič nové, len zhruba stratégiu ako by to malo prebiehať. Som veľmi rád, že som svojimi výkonmi urobil celému tímu FGR radosť a tie dve víťazstvá už boli len tou šláhačkou na torte.

Text a foto: Ján Fajčák